

РЕШЕНИЕ

№ 11951

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **93** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба управителят на „ТАБАКО ЛИМИТЕД“ ЕООД оспорва Решение № 4430/08.10.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 133[™] състав, постановено по НАХД № 1695/2024 г. С решението е потвърдено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 23 - 2300660/13.12.2023 г.**, издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на касатора, в качеството на работодател, на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция, в размер на 1 500 лв., за извършеното нарушение на чл. 63, ал. 2 от същия кодекс – допуснал до работа Д. Н. И., без преди това да й предостави копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите.

Касаторът не е представляван. Касационната жалба преповтаря твърденията и доводите, изложени във въззивната, като се поддържа и, че: Д. Н. И. не е била на работа, на 24.03.2023 г.; Съдът не е разгледал по същество представените от дружеството доказателства за това – разпечатка от системата за продажби. С жалбата е заявено и искане за присъждане „разноски в производството пред СРС и пред настоящата инстанция“.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Съставът на СРС е проверил обективно и всестранно в хода на съдебното следствие писмените доказателства, съставляващи административнонаказателната преписка, като приел за безспорно установено следното: на 02.10.2023 г. служители при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ извършили проверка за спазване трудовото законодателство в магазин „O. minute“, находящ се в [населено място], на [улица], собственост на „Табако лимитед“ ЕООД, която продължила на 06.10.2023 г. и 16.10.2023 г. с проверка на документи, а резултатите са отразени в протокол от 16.01.2023 г.; проверката констатира, че на 24.03.2023 г. между дружеството и Д. Н. И. е сключен трудов договор за длъжност в магазина, на пълно работно време, като същата постъпила на работа, на същия ден – 24.03.2023 г.; в графика за работа, за месец март, 2023 г. било вписано, че на 24.03.2023 г. служителят е първа смяна, с работно време от 08:00 ч. до 17:00 ч.; сключеният трудов договор бил регистриран в ТД на НАП, на същата дата. Контролните органи приели, че „Табако лимитед“ ЕООД, в качеството на работодател е допуснал Д. Н. И. на работа, на 24.03.2023 г., без предварително да ѝ предостави заверено копие на уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ. Съставен е АУАН от 16.10.2023 г., за нарушение изискването на чл. 63, ал. 2 КТ. Същото деяние, проявено посредством бездействие е вменено и с процесното НП.

Районният съд е разгледал противопоставените му с въззивната жалба възражения и изложил мотиви за доказаност на деянието, съответно за материална и процесуална законосъобразност на НП.

Въззивното съдебно решение е правилно. Не са налице касационни основания за отмяната му.

Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на въззивния съд, поради което и предвид чл. 221, ал. 2 АПК не намира за необходимо да ги обсъжда и преповтаря, вкл. досежно компетентността. Разпоредбата на ал. 5, чл. 21 от УП на ИА „Главна инспекция по труда“ не е условие за действие на тази, на ал. 4, която разширява териториалния обхват на компетентност, на служителите от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. По делото на СРС са приети като неоспорени заповеди за назначаване на съответните длъжности в ДИТ „Софийска област“, на актосъставителя и на директора, издал процесното НП, както и длъжностните им характеристики.

Районният съд е изложил и мотиви, защо дискредитира показанията на свидетелите-служители на дружеството, с оглед на което не може да бъде споделено

становището на касатора, че с показанията си тези свидетели оборват административнонаказателното обвинение. Приложеният на л.л. 40-90 от делото на СРС „списък с транзакции“ изхожда от дружеството – касатор и по същество представлява частен документ (см. чл. 180 ГПК), в който (на всички страници) е отразена дата 21.10.2023 г., а вмененото административно нарушение е извършено на 24.03.2023 г. Записът, че списъкът с транзакции е отпечатан от А. С. К. не установява и не доказва твърдението на дружеството – касатор Д. Н. И. да не е работила в обекта на 24.03.2023 г.

Извършването на нарушението е установено категорично, като подкрепящите го писмени и гласни доказателства са проверени от Съда в хода на съдебното следствие обективно, пълно и всестранно. В административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на регламентираните със ЗАНН процесуални правила.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, ал. 5, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя на 80 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4430/08.10.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 133^{-ти} състав, по НАХД № 1695/2024 г.

ОСЪЖДА „ТАБАКО ЛИМИТЕД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: